

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om valgfrihed mellem flere omsorgsdage og barseldage.

Af Lotte Bundsgaard (S) m.fl.

(Fremsat 20/10 2004).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 27:

Forslag til folketingsbeslutning om børnefamiliers ret til omsorgsdage.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.

(Fremsat 22/10 2004).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Begge disse forslag er jo genfremsættelser, som vi har diskuteret tidligere, og jeg vil først koncentrere mig om Socialdemokratiets forslag, som også blev fremsat i foråret.

Forslaget tager udgangspunkt i en ændring af lovgivningen, så der gives mulighed for, at forældre kan fravælge dele af barselorloven til fordel for omsorgsdage. I regeringen har vi med den fleksible 1-årige barselorlov sikret, at alle børnefamilier kan planlægge tiden med deres børn helt efter familiernes og børnenes behov, og dermed sikres muligheden for, at familien kan kombinere arbejdslivet med familielivet. Det er selvfølgelig også i arbejdsmarkedets interesse, at børnefamilierne tilbydes mest mulig fleksibilitet og mulighed for at tilrettelægge arbejdet, så det ikke går ud over familien, for det medfører uden tvivl glattere og mere motiverede medarbejdere.

Regeringen mener således, at den nuværende barselorlov giver forældrene rigtig mange muligheder for at indrette deres hverdag efter de individuelle behov, man måtte have, også med mulighed for at konvertere barseldage til omsorgsdage efter aftale med arbejdsgiveren. I den forbindelse har arbejdsmarkedets parter også et ansvar for at gøre det muligt for deres medarbejdere at udnytte barselorlovens fleksible rammer.

Jeg er enig i, at vi hele tiden må se på, hvordan man kan sikre en større grad af fleksibilitet og skabe nogle bedre rammer for børnefamilier-

ne, og tankerne bag beslutningsforslaget er på sin vis sympatiske. Regeringen kan dog ikke på det nuværende grundlag stemme for forslaget, men jeg har inviteret arbejdsmarkedets parter, DA og LO, til en drøftelse om muligheden for at udbygge fleksibiliteten i den nuværende barselorlov.

Et vigtigt element i en model skal være, at forældrene skal have ret til at holde fri i forbindelse med, at deres børn er syge, og at de ikke længere er afhængige af en aftale med arbejdsgiveren. Men det er vigtigt, at vi får inddraget arbejdsmarkedets parter til en drøftelse, derfor vil regeringen ikke lægge sig fast på en bestemt model her og nu, og derfor afviser vi forslaget.

SF's forslag ligger lidt i tråd med Socialdemokraternes, men alligevel ikke helt. Det, Socialdemokraterne foreslår, ligger nemlig inden for en model, vi allerede kender, og som man ønsker at gøre endnu mere fleksibel, mens SF's forslag decideret går ud på at give forældrene ret til nogle ekstra dage.

Igen må jeg sige, at forslaget er meget sympatisk. Vi oplever ofte den situation, hr. Villy Søvnal har beskrevet tidligere i dag, hvor man står med et barn med influenza. Det kan godt være flere dage, og når det første barn er blevet rask, bliver det næste barn sygt. Jeg vil meget gerne være med til at prøve at finde en løsning på problemet, og derfor må jeg henvise hr. Villy Søvnal til den invitation, jeg nu har sendt til arbejdsmarkedets parter. Vi kan forhåbentlig i fællesskab finde en model for nogle omsorgsdage, men på nuværende tidspunkt må jeg også afvise SF's forslag.

Kl. 15.05

Formanden:

Der er korte bemærkninger til ministeren. Først fru Lotte Bundsgaard.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg må sige, at det er noget svært at finde ud af, hvad denne familieminister egentlig mener.

Nu har vi de sidste dage hørt familieministeren sige i medierne, at der er behov for omsorgsdage, og måske kan vi finde en løsning. Men lige så snart der er en direktør for Dansk Arbejdsgiverforening, der siger, at det ikke er nogen god idé – det sagde direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening jo til Ritzau den 25. november 2004 – løber familieministeren tilbage og står nu på talerstolen og siger, at den nuværende ordning

er fleksibel nok, men ministeren vil dog gerne tale lidt med arbejdsmarkedets parter.

Jeg må sige, at familieministeren snart må til at finde ud af, om familieministeren vil love omsorgsdage den ene dag og den næste dag stå på Folketingets talerstol og trække i land, og mit spørgsmål til ministeren er: Hvis DA holder fast på det, de sagde til Ritzau den 25. november, nemlig at man ikke skal ændre ordningen, vil ministeren så bare læne sig tilbage og sige, at det er der ikke noget at gøre ved, eller vil ministeren støtte vores forslag?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes, fru Lotte Bundsgaard har et stort problem med at skelne imellem det at have sympati for noget og synes, at et forslag kan være en god idé, og det at få lavet en helt konkret aftale om det. Der er altså den proces, man skal igennem, selv om det selvfølgelig kræver noget tålmodighed, og det kan være svært at tøjle sin utålmodighed, når man selv synes, man har en rigtig god idé og derfor foreslår noget, man mener der er behov for.

Jeg er ganske enig i, at omsorgsdage er noget, som vi alle sammen herinde synes er en god idé, og noget, der er behov for. Det kan være svært at få sit arbejdsliv til at hænge sammen med sit familieliv, hvis man pludselig har syge børn, der får læsset til at vælte, og derfor siger jeg – og det håber jeg fru Lotte Bundsgaard, der jo kommer fra et parti, der traditionelt synes, det er en rigtig, rigtig god idé at inddrage arbejdsmarkedets parter i de spørgsmål, kan acceptere – at nu må vi kalde DA og LO ind til en drøftelse for at finde ud af, om vi i fællesskab kan finde en løsning, alle kan leve med.

Det er dér, vi står nu, og jeg synes faktisk, det er et godt og nødvendigt initiativ, der nu er blevet taget. Vi kan ikke bare anvende Socialdemokraternes forslag, som det ligger her, vi bliver nødt til at få spørgsmålet drøftet.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Ja, så har vi endnu en gang fået bekræftet – og nu med ministerens egne ord – at regeringens familierpolitik og børnepolitik bygger på, at man kan have sympati for rigtig mange ting.

Vi har lige hørt ministeren sige, at hun har stor sympati for de forældre, der har børn, som er syge mere end én dag, og at de har et pro-

blem. Men at gøre noget ved det mener ministeren ikke er hverken hendes eller regeringens ansvar. Det har vi fået bekræftet her, og det bekræfter jo også meget godt det, hr. Villy Søvnal var inde på tidligere, nemlig at når det virkelig handler om at forbedre forholdene for de børnefamilier, der f.eks. oplever, at deres børn har influenza mere end én dag, har regeringen kun sympati for dem og vil ikke gøre noget som helst.

Men ministeren svarede faktisk ikke på mit spørgsmål. Hvis direktøren for DA holder fast i sit udsagn – jeg kan godt citere, hvad han sagde:

»Skal der være nogen troværdighed og sammenhæng i det, man foretager sig mellem det politiske system og arbejdsmarkedet, så må politikerne holde sig væk fra de ordninger, som vi nu har etableret, de næste 3 år.«

Hvis direktøren fastholder det, har vi så ikke bare en familieminister, der har sympati, men ikke vil gøre noget som helst for at forbedre børnefamiliernes forhold og for at sikre, at vi kan være hos vores børn, når børnene har behov for det?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes altså, det er helt fantastisk, at et folketingsmedlem, der efterhånden har siddet her i Folketinget i mange år, ikke har forståelse for, at dels er der en demokratisk proces, man skal igennem, dels er der nogle spørgsmål om økonomi i de tilfælde, hvor det er noget, der koster penge, så man er nødt til at finde en løsning.

I dette tilfælde går man ind på et område, hvor parterne traditionelt aftaler sig frem til løsningerne. Det tror jeg fru Lotte Bundsgaard er ganske godt klar over, og derfor synes jeg, hendes retorik er meget hul og også ubrugelig i diskussionen. Fru Lotte Bundsgaard ville jo ikke som medlem af en regering køre hen over DA og LO i et område, som normalt er aftalebestemt. Det ville ikke være god stil, og derfor synes jeg selvfølgelig, vi skylder arbejdsmarkedets parter, at vi tager en drøftelse med dem.

Så kan jeg sige helt klart til fru Lotte Bundsgaard, at jeg maler mig ikke op i noget hjørne her i dag. Vi skal have fuldstændig fordomsfri diskussioner, og jeg regner med, at LO og DA kommer med nogle spændende udspil, vi kan diskutere. Jeg har også tænkt mig at komme med et par modeller, og så tager vi udgangspunkt derfra.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

I de gamle folkeeventyr er det jo sådan, at inden prinsen får prinsessen, skal han gå så gruelig meget ondt igennem. Det er også sådan, at der altid er nogle hjælpere, og at der altid er nogle modstandere, og det synes jeg man kan genkende her.

Modstanderne af ministerens sympatiske forslag er store og stærke mænd med meget magt. Det er de økonomiske ministre i regeringen, som vi så i vinterferien, da ministeren første gang kom med sine bemærkninger, og i dag er det Dansk Arbejdsgiverforenings direktør. Det er altså dem, ministeren er oppe imod.

Men i folkeeventyrene er der også nogle, man er sammen med, nogle, som hjælper. Det er i dette tilfælde fru Lotte Bundsgaard og undertegnede, det er formentlig også LO, og jeg siger bare, at hvis ministeren har et ønske om at føre det her igennem, tror jeg, tidspunktet er inde, hvor ministeren skal kende sine sande venner i modstanden mod dem, der vil forhindre det.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg er altid glad for at vide, hvor hjælperne er at finde. Det har jeg nu fået præsenteret lysende klart, og det takker jeg selvfølgelig for.

Man har fra SF's side og Socialdemokraternes side præsenteret to meget konkrete forslag, og jeg vil gentage, at jeg synes, det er på sin plads, at vi drøfter spørgsmålet med DA og LO. Nu nævner hr. Villy Søvnald LO som nogle, der sikkert også vil være en sand ven, men vi må jo huske, at for dem betyder det også meget, at det er noget, vi inddrager dem i, at vi lytter til arbejdsmarkedets parter og ikke blot herindefra griber ind på et område, der traditionelt er aftalestof.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er igen for at forkynde håb, for jeg tror slet ikke, ministerens situation er umulig. Der er stærke allierede her i Folketinget, men der er altså også stærke allierede udenfor.

Vi har set en stigende tendens til, at LO ved de seneste overenskomstdrøftelser har ønsket at få forbedringer i form af det, man kunne kalde de blødere områder som f.eks. omsorgsdage, og derfor er jeg helt sikker på, at alliancen mel-

lem familieministeren, fru Lotte Bundsgaard, hr. Villy Søvnald og LO vil være i stand til at bære det igennem. Men det forudsætter, at ministeren ved, at hun har de stærke allierede, når det afgørende træk skal sættes ind, og at ministeren er villig til at bruge alliancen i kampen mod både de økonomiske ministre i regeringen, hvis de ikke er kommet videre siden februar – det ved jeg jo ikke om de er – og i hvert fald mod direktøren fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Jeg tager egentlig det, der blev sagt, som et udtryk for, at ministeren siger tak til dem, der er med til at støtte i en situation, hvor ministeren i sandhed har brug for stærke støtter mod dem, hun er oppe imod.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg siger altid tak til progressive, nytænkende mennesker, der vil være med til at løse reelle problemer. Men jeg tror nu nok, at i denne sag har jeg brug for en lidt bredere alliance end den, hr. Villy Søvnald kan stille til rådighed, for jeg vil godt have, at det, der traditionelt er aftalestof, bliver grundigt drøftet med de parter, der normalt laver aftalerne. Jeg ønsker også, at de parter, der står bag den nuværende barselorlov, skal synes, at det er nogle gode ændringer, vi når frem til at lave, når det kommer dertil.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er meget fint, at ministeren siger, at hun gerne vil en masse ting, og det har vi også hørt før at ministeren gerne vil. Men jeg er meget optaget af, at det bliver til virkelighed, for der er ganske mange børnefamilier, der har stort behov for at få nogle omsorgsdage, og derfor undrer det mig lidt, når jeg hører, at ministeren bare vil snakke med arbejdsmarkedets parter.

Hvis direktøren for Dansk Arbejdsgiverforening holder fast i det, han har sagt, og som fru Lotte Bundsgaard citerede før, nemlig at man skal holde sig væk, og at der ikke skal gøres noget de næste 3 år, vil ministeren så ikke gennemføre noget? Eller vil ministeren lave noget lovgivning på området, ligesom man gjorde med barselorloven? Her lavede man jo lovgivning, og derfor har jeg lidt svært ved at forstå det, ministeren siger nu. Er lovgivning fuldstændig udelukket, hvis DA ikke vil være med, eller er ministeren åben over for, at der kan blive brug for lovgivning?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Som jeg svarede fru Lotte Bundsgaard før, synes jeg, at det ville være meget, meget uklogt, hvis jeg stod her og malede mig op i et hjørne og afslørede min forhandlingsteknik.

Nu skal vi til at have nogle drøftelser. Det kan man jo selvfølgelig forfladige til, at vi bare skal sidde og snakke lidt sammen over en kop kaffe, men jeg regner med, at vi skal have nogle reelle drøftelser om dette meget, meget vigtige spørgsmål, og derfor synes jeg også, at direktøren for DA er en meget, meget klog mand. Han spiller hårdt ud – det skal han også gøre i den position, han er i, og sådan er spillet nu engang – men det hjælper jo somme tider, når man sætter sig ned omkring et bord og prøver at blive enige om en løsning, og det har jeg en stor forventning om at vi kan blive.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at der er lavet et rollespil, hvor DA-direktøren skal være den hårde mand, der spiller meget hårdt ud, og familieministeren skal være den bløde part, der prøver at finde forhandlingsløsninger osv.

Jeg beder ikke ministeren afsløre sit forhandlingsudspil på forhånd. Jeg spørger bare ministeren, om lovgivning er fuldstændig udelukket fra ministerens side, eller om det er et instrument, som regeringen er villig til at bruge, ligesom man gjorde med barselorloven.

Når vi tidligere har diskuteret barselorlov, har mange af os været meget optaget af at få en barselfond, så vi sikrede, at der kunne blive en bedre kønsfordeling i barselorloven, og vi ikke risikerede, at kvinder blev valgt fra til stillinger. Det er jo typisk kvinderne, der tager barselorloven, og det er for dyrt ikke at have dem på jobbet, så derfor vil jeg gerne høre, om barselfonden, som jo også kan have en rolle i forbindelse med omsorgsdage, er pillet helt ud af regeringens overvejelser, eller om den også indgår i familieministerens overvejelser.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

For at tage det sidste først vil jeg sige, at den selvfølgelig ikke er pillet ud. Vi har givet hinanden håndslag på i en større kreds, at vi skal have

etableret en barselfond, der dækker den del af arbejdsmarkedet, der ikke er omfattet af de overenskomster, der måtte være.

Det, vi venter på, er netop, at den del af arbejdsmarkedet, der ikke er LO-DA-baseret, får deres overenskomster færdige den 1. april næste år. Så kan vi se, hvad behovet er, og hvem der mangler at blive dækket ind. Vi er faktisk i fuld gang med at se på, hvilke modeller man kan lægge frem, men jeg synes, vi skylder arbejdsmarkedet at få gjort de sidste forhandlinger færdige.

Så vil jeg sige, at med hensyn til de andre spørgsmål, fru Line Barfod fremførte, udelukker jeg ikke noget som helst, og det er også derfor, jeg ikke synes, det vil være klogt af mig at male mig op i et hjørne her fra Folketingets talerstol i dag.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må nok erkende, at vi var nogle stykker, der fik kaffen lidt galt i halsen tirsdag aften, da vi så på fjernsynet, at De Konservatives ordfører kom frem med forslaget, og det gjorde det ikke bedre, at vi kunne læse i avisen dagen efter, at ministeren var med på den.

Det fremgår af de udmeldinger, der er kommet, at VK vil lave om på barselorloven. Men jeg har kunnet forstå, at det ikke var aftalt med Venstre, og det var i hvert fald heller ikke aftalt med Dansk Folkeparti, der er en del af forliget, og Kristendemokraterne, der støtter barselorloven, var heller ikke orienteret.

Det virker helt misvisende, når vi netop har lovet arbejdsmarkedets parter, at de nok skal få fred og ro til at få forhandlet barselorlov på plads her til foråret på de områder, der ikke er dækket ind. Det virker helt misvisende, og jeg kan egentlig ikke forstå, at ministeren vil være bekendt at komme med sådan et udspil. Det er måske godt nok De Konservatives ordfører, der går i spidsen, men det er i en helt forkert retning.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes ikke, det er en helt forkert retning, at et parti giver udtryk for, hvad det mener. Det er vist meget normalt, og spillereglerne er jo sådan herinde, at når vi hver især har noget, vi står fast på, vil vi godt fortælle offentligheden om det, så

det synes jeg hverken er en nyskabelse eller noget helt forkert.

Det, jeg efterhånden har sagt mange gange, er, at nu synes jeg, at vi skal sætte os ned omkring et bord og drøfte tingene med de parter, det er relevant at drøfte dem med, nemlig arbejdsmarkedets parter, og så må vi se, hvad det kan føre til. Hvis der skal røres ved barselorloven, skal de forligspartier, der står bag den, naturligvis efterfølgende inddrages i behandlingen af det resultat, der kommer ud af de drøftelser, og det er da også en meget normal procedure.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu har jeg godt nok ikke været herinde så lang tid, det er kun 3 år, men jeg har alligevel fået den fornemmelse, at hvis man skal lave om på et forlig og det er større ændringer, som tilfældet er her, sikrer man sig, at man har opbakning til det i forligskredsen, inden man går i gang med det. Det er den opfattelse, jeg har fået, det kan godt være, jeg har fået en forkert opfattelse, men det er det, jeg har forstået er normal kutyme.

Så kan jeg heller ikke forstå, hvorfor ministeren ikke sørger for, sådan som det er aftalt, at arbejdsmarkedets parter får fred og ro til at få forhandlet de sidste barselfonde på plads. Regeringen har jo lovet dem det, men nu kommer der nogle udmeldinger om, at der laves indgreb i eksisterende aftaler.

Kl. 15.20

For Dansk Folkeparti står det klart, at sådan som barselorloven er nu, er vi ikke umiddelbart interesserede i at ændre den. Men vi synes, omsorgsdage er en god ting, det kan man få med den barselorlovsordning, vi har aftalt herinde, og på arbejdsmarkedet eksisterer også omsorgsdage. Så burde det da være sådan, at man tog hensyn til, at meget af det, der skal laves om på, er overenskomststof.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær):

Hr. Bent Bøgsted har fuldstændig ret i lige præcis det sidste. Det er jo traditionelt overenskomststof, og det er også derfor, jeg har indkaldt LO og DA til drøftelser om det.

Så bliver der i øvrigt ikke røkket ved den nuværende barselorlov, uden at forligspartierne er blevet inddraget. Men den er altså ikke ændret endnu, og derfor kan man jo ikke tale om noget, der overhovedet ligner et forligsbrud, eller at

der skulle være meldt noget ud, som skulle rokke ved noget af det forlig, der er indgået.

Jeg har sagt: Lad os nu drøfte det. Jeg synes, der skal være plads til åbenhed, hvis man har nogle ønsker om forbedringer eller om øget fleksibilitet i forhold til den, der findes nu. Så må det være muligt at drøfte det, og så må vi efterfølgende drøfte, om der er enighed om de ændringer, der måske kan opnås på området. Det synes jeg er en god og fair procedure.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren, og så går vi til ordførerrækken. Hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Erling Bonnesen (V):

Da Venstres sædvanlige ordfører desværre ikke kan være til stede i dag, er det derfor undertegnede, der fremfører Venstres synspunkter i sagen til både B 22 og B 27.

Forslagene vedrører barselorlov, og de kan begge rent umiddelbart synes velmenende. Men de er dog ikke påtrængende nødvendige, fordi den nuværende ordning allerede er meget fleksibel, så det faktisk allerede i dag er muligt for forældre at tilrettelægge deres barselorlov sådan, at noget af orloven bruges til omsorgsdage.

I 2002 indførte regeringen retten til 1 års fleksibel barselorlov. Det er en meget, meget fleksibel ordning, der giver forældrene mulighed for at tilrettelægge deres arbejds- og familieliv, som det passer dem bedst, dvs. med størst mulig fleksibilitet, så man kan indrette sig derhjemme.

I den nuværende ordning har forældrene 52 ugers orlov med dagpenge. Før fødslen har moderen ret til 4 ugers orlov, og efter fødslen har moderen ret til 14 ugers orlov og faderen til 2 ugers orlov. Resten af orloven, dvs. de resterende 32 uger, kan forældrene frit dele imellem sig, alt efter som de nu måtte ønske det, og hvis forældrene ønsker det, kan de med den nuværende ordning vælge at holde mellem 8 og 13 uger af barselorloven på et senere tidspunkt, dog inden barnet fylder 9 år.

På de enkelte arbejdspladser kan det aftales mellem arbejdstager og arbejdsgiver, at noget af barselorloven holdes i mindre bidder og bruges til omsorgsdage efter behov og efter aftale.

Denne barselorlovordning, som vi nu har fået gennemført, sikrer et smidigt og fleksibelt arbejdsmarkeds- og familieliv, samtidig med at familiernes behov tilgodeses. Det betyder dog ikke, at Venstre ikke er villig til at debattere mulig-

hederne og vilkårene for børnefamilierne, men jeg vil gerne udtrykke min undren over, at forslagsstillerne nu vil diktere en ordening hen over hovedet på arbejdsmarkedets parter. Det kan ydermere undre, at partier, som hylder den danske model, ikke starter med at høre parterne og får dem inddraget i arbejdet.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at det er i alles interesse, at vi skaber de bedst mulige rammer for børnefamilierne. Netop derfor er der grund til grundigt at overveje, om forslagene virkelig også skaber bedre vilkår for børnefamilierne, end den nuværende ordening gør, og det mener jeg ikke.

Det er meget vigtigt, at barselorlovordningen indrettes på sådan måde, at arbejdsmarkedets parter bakker op om den og positivt går ind for de forslag, vi i fællesskab kan blive enige om, så de kan blive udmøntet godt i virkeligheden.

Derfor afviser Venstre både B 22 og B 27, men jeg skal understrege, at vi ser frem til de undersøgelser og drøftelser, ministeren her i dag har lovet at iværksætte, så vi kan få analyseret, hvordan ordningen virker i dag, og vi efterfølgende får et godt grundlag for at vurdere mulighederne.

Kl. 15.25

Lotte Bundsgaard (S):

Gennem den sidste uge har flere og flere tilsluttet sig de tanker, der gennemsyrrer så vel SF's som Socialdemokraternes beslutningsforslag, nemlig den holdning, at vi skal kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det. Derfor er der også behov for, at vi forældre får mulighed for at have nogle omsorgsdage.

I vores beslutningsforslag forener vi to modsattede krav. På den ene side skal vi kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det, men på den anden side skal vi ikke dræne arbejdsmarkedet for arbejdskraft. Vi mener, at vi med dette beslutningsforslag giver et rigtig godt bud på, hvordan det kan gøres, og det er vel at mærke et bud, som giver flere reelle valgmuligheder til den enkelte familie.

I dag er det desværre sådan, at alt for mange forældre er i en stor klemme, når deres børn er syge mere end én dag. Det skal der ændres på, og derfor skal forældrene have mulighed for at holde omsorgsdage. Vores børn har også en gang imellem brug for, at vi bliver hjemme hos dem, mens de sidder i sofaen, læser en bog eller bare slapper af eller ligger under dynen en hel dag, ligesom vi voksne har brug for. Det har

vore børn også brug for, og så skal vi kunne være ved dem.

Vi mener, at mor og far skal kunne have et aktivt arbejdsliv, samtidig med at vi skal kunne være ved vores børn, når børnene har behov for det. Derfor vil vi give forældrene flere valgmuligheder inden for de gældende regler om barselorlov, så forældre kan vælge at holde en lidt kortere barselorlov og til gengæld få nogle omsorgsdage.

Vi vil have en ordening, hvor man kan vælge mellem det, vi foreslår, og den nuværende barselorlov, og derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor Venstre siger, at det bliver dårligere. Man kan vælge den nuværende ordening, man kan vælge 9 måneders barselorlov og 20 omsorgsdage, eller man kan vælge 6 måneders barselorlov og 60 omsorgsdage. Men det er hverken Venstre eller os, der skal vælge for forældrene. Det skal eksperterne, nemlig familierne selv: Hvilken ordening synes vi er bedst? Hvordan får vi bedst vores familieliv til at hænge sammen?

Men hvad så med arbejdsmarkedets parter? Dansk Arbejdsgiverforening har flere gange i løbet af de sidste par dage udtalt, at det skal man ikke blande sig i, men jeg må sige klart og tydeligt til Dansk Arbejdsgiverforening: Vores job herinde er at vedtage den bedste lovgivning. Hvis vi mener, at lovgivningen om barselorlov, som vi jo har vedtaget herinde – det virker lidt, som om familieministeren nogle gange glemmer, at det er os, der har vedtaget lovgivningen om barselorlov – skal gøres mere fleksibel, skal vi lovgive om det, men når det drejer sig om aftalestof, skal vi selvfølgelig have parterne med. Dansk Arbejdsgiverforening kan være uenig i den politiske holdning, men at sige, at vi skal lade være med at blande os i lovgivningen, mener jeg er forkert.

Desværre virker det, som om regeringen og også den velmenende familieminister er i lommen på Dansk Arbejdsgiverforening; desværre virker det, som om regeringen ikke tør ændre lovgivningen, hvis arbejdsgiverne er imod det, og desværre virker det, som om vi endnu en gang skal se en familieminister, der kun kan sige alle de fine ord, men ikke tør gennemføre dem, hvis hun bare møder den mindste modstand.

Vi Socialdemokrater står fast: Vores børn skal have bedre vilkår, og derfor mener vi, at barselorloven skal være mere fleksibel. Vi forældre skal nemlig kunne være sammen med vores børn, når børnene har behov for det – ikke når arbejdsgiveren eller kollegaen eller vi selv har

behov for det, men når vores børn har behov for det.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Ja, det er jo meget godt, men det, jeg faldt over, var, at fru Lotte Bundsgaard nævnte, at arbejdsgiverne ikke skal blande sig. Men fru Lotte Bundsgaard glemmer, at Tine Aurovig-Huggenberger også har sagt, at Folketinget ikke skal blande sig i det, der er blevet aftalt på arbejdsmarkedet, så det er da lidt misvisende.

Samtidig siger fru Lotte Bundsgaard, at det er herinde, vi har lovgivet om barselorloven. Så vidt jeg husker, var fru Lotte Bundsgaard stik hamrende imod barselorloven, så når fru Lotte Bundsgaard kan sige fra talerstolen, at fru Lotte Bundsgaard vil ændre den, hvis der kommer et regeringsskifte – hvad der ikke gør i lang, lang tid fremover – er det selvfølgelig lidt misvisende.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først vil jeg godt sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg tror faktisk, at chancen for, at vi får et regeringsskifte, bliver større og større. Vi har en familieminister, der lover noget og siger, at nu vil hun gerne gøre noget og gerne gøre forholdene bedre for børnefamilierne, men når det kommer til stykket, er der nogle andre, der banker familieministeren på plads og ændrer det.

Jeg har også læst det ritzautelegram, hvor LO's næstformand udtaler, at vi ikke skal blande os i aftaler på arbejdsmarkedet, og jeg er fuldstændig enig i, at vi ikke skal blande os i aftaler på arbejdsmarkedet.

Kl. 15.30

Det vil sige, at jeg ikke mener, at DA og LO skal fortælle os, at vi ikke skal ændre på lovgivningen, og jeg mener heller ikke, det er ansvarligt, når politikere herinde siger, at det må arbejdsmarkedets parter tage sig af, når det er vores egen lovgivning, vi gerne vil ændre.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er da rigtigt nok, men nu tror jeg ikke, at det bliver aktuelt, at det bliver fru Lotte Bundsgaard, der kommer til at være med til at ændre på den her barselorlov.

Dansk Folkeparti har indgået en aftale med regeringen, og den står vi fast på, og det gør vi også efter næste valg. Så er det da oplagt, at når

arbejdsmarkedets parter er færdige med at diskutere barselorlov, så kunne man måske godt tage det hele op til diskussion igen, men jeg har sagt tidligere, at skal der lukkes op for noget mere, så er vi nødt til at tage alle områderne med, den eksisterende barselorlov og også de barselorlove, der er rundtomkring.

Så er der det her spørgsmål om omsorgsdage. Det er da en god idé. Jeg er da fuldstændig enig med fru Lotte Bundsgaard i, at det er noget, vi skal bekymre os om, og det er da også det vi gør. Jeg er sikker på, at vi nok skal hjælpe familieministeren med at bekymre sig om det.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil godt sige til hr. Bent Bøgsted, at det jo ikke er nok bare at bekymre sig. Vi har jo en familieminister, som bekymrer sig meget over, at man ikke kan være hos sine børn, når den ene og den anden og den tredje bliver syg. Det er ikke nok bare at bekymre sig. Det er faktisk ikke noget af det, der hjælper børnefamilierne og ej heller deres børn. Vi er nødt til at ændre på lovgivningen, så vi kan sikre, at vi kan være hos vores børn, når de har behov for det. Det, vi faktisk gør i de her beslutningsforslag, er at leve op til de tre krav, der stilles til det her, nemlig at vi får omsorgsdage, så vi kan være hos vores børn, når børnene har behov for det, at vi ikke dræner arbejdsmarkedet for arbejdskraft, og at det ikke koster nogen penge.

Vi opfylder altså de tre krav, der er, for at vi kan leve op til de fine intentioner, som jeg nu kan høre at hr. Bent Bøgsted har, at familieministeren har, og at den konservative ordfører har. Vi har også de holdninger, vi har faktisk et beslutningsforslag, og vi kan gennemføre det.

Der er det bare, jeg ikke forstår, hvorfor alle de ansvarlige parter herinde i det her Folketing ikke vil gøre noget for at sikre, at vi forældre både kan have et aktivt arbejdsliv og også kan være hos vores børn, når vores børn har behov for det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu glemte fru Lotte Bundsgaard at svare hr. Bøgsted på, om Socialdemokraterne stemte for den udvidede og mere fleksible barselorlov, og jeg vil derfor give fru Lotte Bundsgaard muligheden for at bekræfte, at Socialdemokraterne *ikke* stemte for den udvidede og mere fleksible barselorlov.

Så bemærkede jeg derudover, at Socialdemokraterne nu har helt nye toner med hensyn til det her med, at det skal være forældrene, der skal vælge, hvordan de vil indrette sig. Det har jeg meget stor sympati for. Jeg vil så høre, om det betyder, at fru Lotte Bundsgaard også har indset, at om det er mor eller far, der tager orlov, og hvor meget orlov de tager, vil Socialdemokratiet nu også lade forældrene selv bestemme, sådan at forældrene ved, at selv om ulykken skulle ske, at vi skulle få en socialdemokratisk regering, så bliver det ikke tvungent, hvordan de skal indrette deres orlov, for nu har man indset, at det faktisk er en god idé at lade forældrene selv bestemme.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil gerne bekræfte, at vi ikke stemte for 1 års barselorlov. Jeg vil også gerne bekræfte, at de her forslag lægger op til, at vi siger, at man skal kunne vælge mellem 1 års barselorlov eller 9 måneders barselorlov med omsorgsdage eller 6 måneders barselorlov med omsorgsdage, fordi vi faktisk mener, at vi skal kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det.

Jeg vil også godt bekræfte, at vi aldrig har villet vinde nogen til noget som helst, hverken mor eller far. Vi har sagt, at mor skal have ret til en del af barselorloven, og far skal have ret til en del.

Men det, vi også siger, og det, som jeg har hørt den politiske ordfører fra De Konservative sige, det, vi har hørt familieministeren sige, det, vi nu også har hørt socialordføreren for De Konservative sige, er, at vi skal kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det, og at vi mener noget med det, når vi taler om, at vi skal kunne være der. Mor skal ikke hjem til kødgryderne igen, hun skal have lov til at være på arbejdsmarkedet, men børnene skal ikke lide under det, tværtimod skal de have en mor og en far, der er glade for at gå på arbejde, men som kan være hos børnene, når børnene har behov for det.

Det troede vi også De Konservative mente, men vi har i dag kunnet høre, at det er verdens bedste taleudendrag, i hvert fald fra familieministerens side. Nu er det selvfølgelig spændende at høre, om De Konservative bakker op om familieministeren, hvis De Konservative gør det, så må de jo trække i land i forhold til deres eget forslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

De sidste betragtninger er jeg sådan set overhovedet ikke uenig i, og jeg forstår ikke, hvorfor fru Lotte Bundsgaard bliver sådan aggressiv i tonen.

Det, der også undrer mig lidt, er, at jeg synes jeg fik et lidt misvisende svar på mit spørgsmål. Kan fru Lotte Bundsgaard ikke bekræfte, at det er sådan, at ifølge den barselorlov, vi har nu, har forældrene en ret – fru Lotte Bundsgaard talte om en ret til mor og far – til 1 års barselorlov, og så kan de fuldstændig frit vælge, hvem af dem der vil benytte barselorloven hvornår, og hvor meget der går til mor, og hvor meget der går til far?

Kl. 15.35

Men det, Socialdemokraterne desværre vil, er at sige, at hvis ikke far tager halvdelen af barselorloven, så forsvinder den, så har forældrene ikke ret til 1 års barselorlov længere, for vi vil ikke lade mor tage hele barselorloven, og vi vil ikke lade far tage hele barselorloven. Den skal de pinedød dele mellem sig, hvis barnet skal have et helt år med forældrene.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Fru Charlotte Dyremoses toneleje er rimelig højt, og samtidig overdriver hun faktisk, hvad vi har sagt.

Vi synes, det er vigtigt, at børn har både en mor og en far. Vi ved, at der er rigtig mange fædre, som gerne vil være rigtig gode forældre, men som har meget svært ved at komme op på deres arbejdsplads og sige, at de gerne vil have orlov, som har meget svært ved at få den ret og blive anerkendt som en god arbejdskraft, hvis de vælger at blive hjemme hos deres børn. Derfor har vi sagt, at faderen skal have ret til 3 måneder af orloven.

Samtidig siger vi, at på trods af at vi går på arbejde, på trods af at vi knokler, på trods af at vi gør vores bedste, skal vi også kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det. Jeg glæder mig rigtig meget til at høre fru Charlotte Dyremoses tale. Jeg glæder mig til at høre, om hun mon er kvinde nok til at stå frem og sige, at De Konservative står ved, hvad de siger, eller om hun ligesom familieministeren trækker i land og siger, at hvis man ikke er enig, så må vi jo prøve at forhandle, hun vil ikke trænges op i krog, og hvad ved jeg.

Vi Socialdemokrater står fast. Uanset om LO og DA ikke er helt enige, så mener vi faktisk, at vi skal kunne være hos vores børn, når vores børn har behov for det, og derfor vil vi opretholde vores forslag om omsorgsdage.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Undskyld, nu er jeg kommet til at sætte mig på den gale plads. Er det i orden?

Jeg har et enkelt spørgsmål om det med fordelingen mellem forældrene, og jeg er helt enig i, at det selvfølgelig er bedst for et barn at have både en far og en mor.

Men hvis vi nu har en af de der moderne familier, som vi er nogle der kender til, dem tror jeg også fru Lotte Bundsgaard kender, så kunne man godt tænke sig den situation, når man nu har 1 års barselorlov – jeg ved godt, Socialdemokratiet stemte imod, men never mind nu har vi den – at en familie finder det mest hensigtsmæssigt, at faderen tager de 11 måneder, fordi det nu passer bedst i den familie, og moderen den ene måned.

Er det så ikke korrekt, at efter Socialdemokratiets forslag kan det ikke lade sig gøre, selv om den families far og mor synes det er bedst, at faderen får de 11 måneder? Det kan ikke lade sig gøre efter Socialdemokratiets forslag. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg må sige til hr. Helge Adam Møller, at det godt kan være, at han står på den forkerte plads, men han har heller ikke læst lovgivningen om barselorlov. Ifølge den lovgivning, der er i dag, kan manden ikke tage 11 måneder og kvinden tage 1 måned, fordi de første mere end 1 måned er forbeholdt kvinden. Så i dag har vi altså en lovgivning, hvor der er flere uger, der er forbeholdt kvinden, moderen, men ingen uger, der er forbeholdt faderen.

Det er faktisk hr. Helge Adam Møllers egen regering, der har gennemført det.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan lige fortsætte lidt, inden jeg går i gang med min tale, og sige, at grunden til, at faderen ikke kan tage 11 måneders barsel, er et EU-direktiv, der dikterer, hvor meget barsel kvinden

skal have. Det håber jeg lige hr. Helge Adam Møller hører – det gør han ikke.

Jeg kan lige gentage: Grunden til, at faderen ikke kan tage 11 måneders barsel, som vi havde håbet på, da vi forhandlede barselorlov, er, at der faktisk ligger et EU-direktiv, der dikterer, hvor meget kvinden skal have. Det kan vi ikke komme uden om, og derfor var vi nødt til at fastholde de 14 uger til kvinden.

Men forslaget om at indføre omsorgsdage er for så vidt et meget sympatisk forslag, og det er da også noget, vi har kigget på. Der er problemer for forældre med børn, der bliver syge, for hvem skal nu passe dem? Derfor er der jo allerede i dag mulighed for at tage barns første sygedag, så der kan findes en løsning på pasning af barnet.

Derfor er der allerede i dag i overenskomster aftalt mulighed for omsorgsdage. Derfor er det også i den 1-årige barselorlov mellem regeringen og Dansk Folkeparti, som vi lavede i 2002, aftalt, at den skal være meget fleksibel af hensyn til forældrene.

Det er sådan, at der i barselorloven er mulighed for at udskyde flere uger til senere brug inden for de første 9 år. Der er faktisk mulighed for at lave aftaler med arbejdsgiveren om, at man kan afholde dagene som en form for omsorgsdage helt ned til enkelt dage, hvis det er den måde, man ønsker det på.

Kl. 15.40

Det er også på grund af den fleksibilitet, som ligger i barselorloven, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til at ændre i den aftale, vi har med Venstre og De Konservative om barselorloven.

Dansk Folkepartis holdning til omsorgsdage er helt klar. Vi synes, det er en rigtig god idé med omsorgsdage til forældre, der har behov for det, når børn bliver syge. Grunden til, vi så siger nej til disse beslutningsforslag, er netop, at vi ikke vil ødelægge den meget fleksible barselorlov, hvor muligheden for omsorgsdage allerede eksisterer. Det hedder bare noget andet, nemlig barselorlov.

En anden grund til det er, at Dansk Folkeparti mener, at en ordning med omsorgsdage skal aftales i overenskomsterne. Hvis vi lovgiver om det, som forslagene går ud på, og skærer ind i barselorloven, så vil den blive næsten umulig at administrere, og det vil ikke komme til at fungere, som det skal.

Jeg vil også sige, at det er overenskomststof, og derfor vil vi også vente med at se nærmere på det, indtil arbejdsmarkedets parter har haft fred

til at forhandle barselfonde på plads på de her områder, hvor der ikke er aftalt noget, som det blev lovet dem i forbindelse med de sidste forhandlinger, hvor LO fik forhandlet barselfond på plads.

Det er også derfor, det er overraskende, at Socialdemokraterne og SF nu vil lave et indgreb i overenskomsterne. Det er normalt sådan, at det er de samme partier, der tordner imod, hvis der er udsigt til, at der bliver rørt ved overenskomsterne.

Selvfølgerlig kan jeg da godt se, at tiderne ændrer sig. S og SF får jo også færre af arbejderne som vælgere, så det kan jo godt være, at det ikke er så vigtigt for Socialdemokratiet og SF at være om overenskomsterne. Den var jo nok ikke gået, hvis det var Socialdemokraterne, der havde regeringsmagten, men bare rolig, det er der nok mange år til sker igen.

For at gøre det helt klart: Dansk Folkeparti synes, at omsorgsdage er en rigtig god idé. Det skal bare forhandles på plads mellem organisationerne og ikke ved politiske indgreb.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg har to spørgsmål til hr. Bent Bøgsted.

Hvordan kunne det være, at Dansk Folkeparti ville være med til at lovgive om den nuværende barselorlov, men ikke vil være med til at ændre i den nuværende barselorlov via lovgivning? Hvordan kan det være, at det lige pludselig er blevet aftalestof, når det ikke var det sidste gang, Dansk Folkeparti var med? Det er mit ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er: Hvordan kan hr. Bent Bøgsted sige, at denne ordning er mindre fleksibel end den nuværende? Hvis hr. Bent Bøgsted havde læst beslutningsforslaget, ville han have set, at man som forældre kunne vælge den nuværende ordning, fuldstændig som den er nu, vælge 9 måneders barselorlov og 20 omsorgsdage eller vælge 6 måneders barselorlov og 60 omsorgsdage.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan hr. Bent Bøgsted kan få det til at være mindre fleksibelt.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

For det første: Den barselorlov, vi lavede, gjaldt på de områder, hvor de ikke havde nogen aftaler om barselorlov ude på arbejdspladserne. Derfor var det også der, at LO og DA gik ind og aftalte

en barselfond i stedet for. Der er jo også utrolig mange steder ude omkring, hvor der eksisterer overenskomstaftaler om barselfonde, tænk bare på finanssektoren. Inden for det offentlige er der også mange. Der er rigtig mange rundtomkring. Det, det hele gik ud på, var egentlig, at vi laver en lov om barselorlov de steder, hvor der ikke eksisterer noget, der kan gøres brug af. Det er det, der er gjort, og det er også derfor, vi ikke vil gå ind i det.

For det andet tror jeg også, at jeg kan høre på fru Lotte Bundsgaard, at fru Lotte Bundsgaard ikke har sat sig ind i, hvordan det vil være at administrere de forslag, som fru Lotte Bundsgaard kommer med her, med de mange forskellige muligheder der er for barselorlov. Jeg tror ikke, det er gået op for fru Lotte Bundsgaard, hvad det vil sige.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først må jeg sige til hr. Bent Bøgsted, at det er i orden og stå og være sådan ligesom høj i hatten og sige, at vi kommer aldrig til regeringsmagten, og hvad ved jeg. Men det er ikke i orden at kritisere, at vi andre ikke har styr på lovgivningen, når man ikke selv har det.

Loven om barselorlov gælder for os alle sammen. Den sidst vedtagne ændring af barselorloven var Dansk Folkeparti med til at vedtage. Så kan man være imod vores forslag, men at begynde at sige, at det, det før var i orden at lovgive om, lige pludselig ikke nu er i orden at lovgive om, det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 15.45

Så vil jeg til sidst sige, at vi fik en bekræftelse på, at det faktisk er os, der står på lønmodtagerens side, da vi hørte hr. Bent Bøgsteds sidste bemærkning. Hans bemærkning om omsorgsdage handlede jo ikke om, hvordan lønmodtagerne fik deres tid til at hænge sammen, hvordan deres børn blev sikret, at forældrene var hos dem. Nej, han tog et arbejdsgiversynspunkt. Det her bliver for bureaukratisk, sagde han, og ja, det vil vi møde mange arbejdsgivere der vil sige, men vi Socialdemokrater mener, at vi skal se det ud fra lønmodtagernes og deres børns synsvinkel, for ellers kan lønmodtagerne ikke være hos deres børn, når deres børn har behov for det.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti at vise, at det ikke var arbejdsgiverpartiet, vi havde stående her på talerstolen, og ændre holdning til vores forslag.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er heller ikke et arbejderparti, men det, der ligger i det, som fru Lotte Bundsgaard vil, er, at det bliver så administrativt besværligt, at arbejdsgiveren i stedet for måske går hen og afskediger de kvinder, der føder, og de mænd, der ønsker at gå på barselorlov og bruge de muligheder, som fru Lotte Bundsgaard vil lovgive om her.

Derfor er det vigtigt for os, at det bliver drøftet mellem arbejdsmarkedets parter, så vi ikke kommer i den situation, at lovgivningen er årsag til, at der bliver afskediget flere. Det er vi ikke interesseret i i forbindelse med barselorloven.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes altså, det var en bemærkelsesværdig argumentation, hr. Bøgsted kom med. Han indledte sin tale med at sige, at han syntes, det var et sympatisk forslag, og sluttede af med at sige, at han syntes, at flere omsorgsdage var en god idé, han ville bare ikke støtte det.

Så syntes jeg, at hr. Bent Bøgsted havde gjort sig umage med at finde forklaringer på, hvorfor han ikke ville støtte et sympatisk forslag, men jeg tror ikke, hr. Bent Bøgsted har haft tid nok til at søge de gode forklaringer, for det argument, der hedder, at man ikke skal lave ting, der påvirker overenskomsterne, efter at hr. Bent Bøgsted selv har været med til det, er vel ikke særlig godt.

Så var der et andet argument, der hed, at det socialdemokratiske forslag var meget bureaukratisk. SF's forslag er helt ubureaukratisk. Så hvad er argumenterne for ikke at ville støtte det, ud over at man måske ikke må for finansministeren? Er det det, der trykker? Så lad os få det frem.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må skuffe hr. Villy Søvndal. Det er ikke noget med, at vi ikke må for finansministeren, det har overhovedet ikke noget med det at gøre.

Vores synspunkt på omsorgsdage er, at hvis de skal indføres, vil vi sikre os, at det bliver aftalt, at arbejdsgivere og lønmodtagere er med i det, så vi ikke risikerer det, jeg sagde før, nemlig

at vi får lavet en ordning, der er årsag til, at de, der skal gå på barsel, de, der skal bruge de her ordninger, risikerer at blive afskediget i stedet for, fordi det bliver så indviklet både for lønmodtagere og arbejdsgivere, at det bliver svært at finde ud af, hvad der er det rigtige, og hvad man skal gøre i den forbindelse, da der bliver så mange ordninger, som bliver blandet sammen.

Jeg ved godt, at hr. Villy Søvndals ordning med omsorgsdage ikke er den samme som Socialdemokratiets. Det erkender jeg blankt. Der er forskel på de to; det kan jeg godt se.

Så har jeg ikke mere.

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare helt forstå det. Dansk Folkeparti går ind for omsorgsdage. Det er sådan, jeg forstår hr. Bent Bøgsted. Det vil jeg gerne have et ja eller nej til. Dansk Folkeparti kan bare ikke lige bruge de modeller, der er, fordi, og så er det, jeg ikke helt kan følge med, hr. Bent Bøgsted siger, at de ansatte risikerer at blive fyret, hvis man indfører det, men så skulle man jo også sige det om sygdom og mange andre ting. Hvis det er det, der er problemet, så kunne hr. Bent Bøgsted jo være med på, at vi finder en løsning i form af en central fond, som vi også er i gang med at diskutere på barselområdet.

Men jeg vil gerne høre: Går Dansk Folkeparti ind for omsorgsdage, eller venter man, til man engang får lov af regeringen?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, der ligger i omsorgsdage, og det, der gør, at jeg også taler pænt om omsorgsdage og synes, det er en rigtig god idé, er jo netop, at vi i barselorloven havde lavet den mulighed, at man kunne aftale faktisk dag fra dag, at man tog en dag af barselorloven, når der var barns sygdom. Den eneste betingelse var, at man skulle lave en aftale med arbejdsgiverne om, at man kunne gøre det, og i det øjeblik, den lille nye kommer til verden, kan man lave en aftale med arbejdsgiveren om, at man egentlig gerne vil bruge x antal uger som en form for omsorgsdage. Det er den mulighed, der ligger i barselorloven.

Det synes vi er en rigtig god ting, og derfor er vi ikke interesserede i at gå ind og ændre på bar-

selorloven ved at indføre de forslag, der kommer her om omsorgsdage. Vi er ikke interesserede i at ødelægge en ordning, vi synes er god, ved at indføre det her.

Kl. 15.50

Så kan det godt være, som fru Line Barfod siger, at på et eller andet tidspunkt kommer der en central barselfond. Det gør der temmelig sikkert nok. Det vil jeg ikke tage afstand fra. Men til den tid er det en anden sag, så skal vi have inddraget alle de former for barselorlov og barselfonde, der er, for at få noget, der er ens.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår det sådan, at Dansk Folkeparti i teorien muligvis nok går ind for omsorgsdage, men bare ikke nogen af de konkrete forslag, der ligger.

Muligvis en dag, når man engang har fået en barselfond, vil man se på, om man så kan indføre en eller anden form for omsorgsdage. Men indtil da må forældrene altså fortsætte med at lyve sig syge, når barnet er sygt, hvis ikke de er så heldige at være på en arbejdsplads, hvor de kan få lov at holde fri, når deres barn er sygt.

Er det sådan, jeg skal forstå Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, fru Line Barfod skal forstå, er, at der i barselorloven ligger den mulighed for, at man kan tage de omsorgsdage, man har brug for. Man skal bare aftale med arbejdsgiveren, i det øjeblik den lille bliver født, at man gerne vil have x antal uger til omsorgsdage ved barns sygdom.

Det er det, der ligger i det. Man kan aftale det, det er simpelt hen så fleksibelt. Man kan ikke få noget, der er ret meget mere fleksibelt, og det er vi ikke interesserede i at ændre på.

Det, jeg så siger, er, at hvis fru Line Barfod får ret i, at der kommer en central barselfond, så har vi en helt anden situation, hvor den her lovgivning om barselorlov bliver uaktuel, sådan som jeg ser det. Det kan godt være, jeg ikke har ret, men som jeg ser det, hvis der kommer en central barselfond engang, som alle er med i, så skal den her lov om barselorlov fjernes, for så bliver den overflødig.

Sådan har jeg forstået det. Det kan godt være, jeg har misforstået det, det vil jeg ikke udelukke, men det, jeg forstår ved en central barselfond, er en, hvor alle er med. Uanset i hvilke fag og på

hvilke områder man er, så er man med i en central barselfond, og så skal vi selvfølgelig ikke have en sideløbende lovgivning om barselorlov, det bliver så unødvendigt.

Det er det, vi skal vurdere til den tid, hvis der kommer en central barselfond, men jeg vil ikke udelukke, at jeg har misforstået nogle af de hensigter, som fru Line Barfod har.

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg også har været inde på tidligere i dag, som vi har drøftet tidligere i dag, er det meget vigtigt for os Konservative, at familierne har mulighed for at skabe sammenhæng mellem deres arbejdsliv og deres familieliv.

Det er også derfor, at vi Konservative var med til at forlænge barselorloven og gøre den meget fleksibel. Det var også derfor, jeg havde en lille smule forhåbning til, at da den socialdemokratiske ordfører begyndte at tale om at give forældrene mulighed for at vælge, at det så også skulle gælde planlægningen mellem, om det er mor eller far, der tager orloven, og hvor meget der går til henholdsvis mor og far.

En ting er sikker. Så længe vi Konservative sidder som en del af regeringen, får familierne stadig væk lov til rettet at have det frie valg mellem, hvordan de tilrettelægger barselorloven mellem mor og far.

Vi er så også enige i, at det er nødvendigt for familierne for at kunne få arbejdsliv og familieliv til at hænge sammen, at de naturligvis har mulighed for at passe børnene, når de er syge.

Vi ved jo, at forældrene i dag står med det dilemma, at hvis børnene er syge, skal de enten have dårlig samvittighed over for de børn, de må efterlade derhjemme, eller de skal have dårlig samvittighed over for den arbejdsgiver, de på den ene eller den anden måde bliver nødt til at svingte.

Vi står så her med to modeller, der kunne være svaret på det. Som jeg har sagt hele ugen, og som jeg stadig væk siger, bare hvis fru Lotte Bundsgaard skulle være i tvivl, så mener jeg, at vi er nødt til at få løst det problem for forældrene, og jeg mener, det er vigtigt, at vi finder en model, som fungerer både for arbejdsgiverne og for lønmodtagerne.

Jeg vil derfor helst ikke stå her i dag og tage stilling til, om det skulle være den ene eller den anden af de her to modeller, en helt tredje eller en helt syvende. Jeg kan sige det sådan, at jeg lige nu efter gennemlæsning af de to modeller sådan umiddelbart hælder mest til noget, der

kunne minde om den socialdemokratiske model, men jeg vil meget gerne, at vi kan få en fordomsfri drøftelse af, hvordan vi kan løse det her bedst muligt, så det fungerer for både lønmodtagere og for arbejdsgivere, og så vi får løst det dilemma, som børnefamilierne jo står i, når de skal vurdere, hvad de gør, hvordan de får børnene passet og passet arbejdet samtidig. Derfor er det nødvendigt med handling på det her område.

Men jeg vil altså som sagt meget gerne have lov til ikke at skulle vælge den ene model frem for den anden eller nogle helt andre modeller på nuværende tidspunkt og have en fordomsfri debat her i Folketinget og også med de berørte parter, så vi kan finde den bedst mulige løsning på forældrenes dilemma.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg vil faktisk gerne takke fru Charlotte Dyremose, fordi hun stillede op og sagde, at det socialdemokratiske forslag er en god idé, ikke fordi det er et socialdemokratisk forslag, men fordi det kan forbedre forholdene for vores børnefamilier. Jeg blev ret glad, da jeg så fru Charlotte Dyremose i TV-avisen onsdag fortælle om vores forslag, at det var et forslag, som fru Charlotte Dyremose gik ind for.

Men jeg bliver bare lidt usikker, når jeg hører både familieministeren og fru Charlotte Dyremose i dag sige, at arbejdsgiverne skal være enige i det, når vi nu godt ved, at arbejdsgiverne ikke vil have det her forslag. Hr. Jørgen Neergaard Larsen, der er direktør for Dansk Arbejdsgiverforening, har gjort sig rimelig meget umage her de sidste par dage og sagt rimelig klart, at det vil de ikke være med til i Dansk Arbejdsgiverforening.

Så mit spørgsmål er til fru Charlotte Dyremose: Er der lidt mere sådan kvindemod eller mandsmod i fru Charlotte Dyremose, end der er i familieministeren, sådan at fru Charlotte Dyremose klart og tydeligt vil sige, at selv om Dansk Arbejdsgiverforening siger, at de ikke vil have det her forslag, så står vi fast?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er jeg jo af den klare overbevisning, at der er massevis af både kvinde- og mandsmod i både

undertegnede og i familieministeren, og det er faktisk også derfor, vi i samarbejde fremsætter og gennemfører en lang række forslag, der er til fordel for børnefamilierne.

Så vil jeg godt gøre fru Lotte Bundsgaard opmærksom på, hvad jeg sagde. Nu har jeg sagt det flere gange, jeg har både sagt det udadtil i medierne, og jeg har sagt det lige nu i min ordførertale: Jeg mener, at vi skal finde en model, der kan fungere for både arbejdsgivere og lønmodtager.

Det var det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Det vil sige, at selv om DA holder fast på deres holdning om, at man ikke skal gennemføre det socialdemokratiske forslag, så vi forældre får mulighed for at være hos vores børn, når vores børn har behov for det, så vil fru Charlotte Dyremose godt love fra talerstolen, at De Konservative alligevel vil gå ind for det?

Eller er der andre ting, der gør, at De Konservative ikke vil gå ind for det forslag, som fru Charlotte Dyremose så smukt beskrev i TV-avisen onsdag aften som et forslag, fru Charlotte Dyremose ville støtte?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der var i hvert fald en ting, jeg helt klart også sagde i min ordførertale, nemlig at jeg ikke ubetinget ville støtte det socialdemokratiske forslag. Jeg sagde faktisk meget tydeligt, at jeg ikke ville støtte nogen af forslagene ubetinget, fordi jeg gerne vil have mulighed for, at vi finder en model, som netop kan fungere for både arbejdsgiver og lønmodtager. Så jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at jeg ville støtte den socialdemokratiske model.

Jeg vil gerne arbejde med nogle tanker, der minder meget om den, og jeg siger også, at jeg mest hælder til den frem for SF's model, hvis jeg sådan lige umiddelbart lige nu skulle vælge. Men det, som jeg også mener, er faktisk, at det ville være dumt sådan at binde os fast til noget helt bestemt, inden vi har drøftet det med dem, der er berørt, og også har haft god lejlighed til at drøfte det her i Folketinget.

Men det, som jeg ikke er i tvivl om, er, at det her er et problem, som skal løses.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det ved at gå op for alle, at vi sådan set alle sammen er enige om, at omsorgsdage er en god ting. Der er ikke noget der.

Men jeg skal bare lige høre fru Charlotte Dyremose: I pressen – nu kan jeg ikke huske, om det var onsdag eller torsdag – var et regneeksempel fremme, hvor man tog 13 uger af barselorloven og lavede om til omsorgsdage i 6½ uge, fordi det skulle jo koste noget at omforme barselorloven til omsorgsdage.

Var det et regneeksempel på det, som De Konservative ville, eller var det taget fra Socialdemokratiets forslag?

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal ikke kunne sige, hvor det kommer fra. Det kommer i hvert fald ikke fra mig, for det, jeg har sagt, er, at jeg mener, at vi skal have sørget for, at forældrene har mulighed for at passe deres børn, når de er syge, og at det derfor vil være hensigtsmæssigt at overveje en model, hvor man f.eks. kunne bruge noget af barselorloven. Jeg har på forhånd ikke villet lægge mig fast på en model.

Men noget af det, jeg har sagt, er, at man f.eks. kunne forestille sig en model, hvor man kunne tage 3 måneder af barselorloven og på en eller anden måde konvertere dem til omsorgsdage, men jeg har ikke udtalt mig om noget som helst med, hvordan det skulle opvejes med det ene eller det andet, eller hvordan det i øvrigt skulle hænge sammen. Jeg har netop gjort et stort nummer ud af, helt fra da jeg begyndte overhovedet at foreslå noget i denne her retning, at jeg ikke ville foreslå en konkret model med det samme, men at jeg ville lægge op til en drøftelse af, hvilken model der ville være mest hensigtsmæssig.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen så skal jeg lige høre igen: Det, som fru Charlotte Dyremose kommer med – der var snak om at lave op til 3 måneder om til omsorgsdage – vil det i fru Charlotte Dyremoses øjne betyde, at hvis man tager 1 barselorlovsdag, så har man 1 omsorgsdag? Eller bliver det forkortet ned, så hvis man tager 3 måneders barselorlov, har man ikke 3 måneders omsorgsdage, altså at det koster at lave barselorlovsdage om til om-

sorgsdage? Er det sådan, det skal forstås? Eller har de den fulde længde, så det stadig væk er 1 års barselorlov?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det, som hr. Bent Bøgsted beskriver her, forstår jeg umiddelbart som en version af det socialdemokratiske forslag til et konkret udspil. Det, jeg har gjort et stort nummer ud af, er netop ikke at komme med et konkret udspil.

Jeg har sagt, at jeg ønsker, at vi sørger for, at man har nogle omsorgsdage til at tage sig af sine børn, når de bliver syge. Jeg har også sagt, at det kunne gøres ved at tage noget af barselorloven i en eller anden form og bruge det til omsorgsdage. Jeg er ikke kommet med et konkret udspil, men jeg kan jo høre, at det, hr. Bent Bøgsted beskriver, minder om det, som Socialdemokraterne har foreslået, som vi behandler her, og som er et af de to forslag, jeg netop nu har stået og sagt at jeg ikke vil lægge mig fast på.

Jeg hælder mere til det socialdemokratiske end til SF's, men jeg vil ikke lægge mig fast på et af de to forslag, og det var så det, fru Lotte Bundsgaard var bekymret over at jeg ikke ville. Men det, jeg så kan sige, er, at jeg synes, det er vigtigere, at vi får fundet en model, der – jeg gentager – fungerer både for arbejdsgivere og for lønmodtagere, og jeg vil altså ikke på nuværende tidspunkt, før vi har fået en drøftelse, lægge mig fast på en bestemt model.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det hr. Villy Søvndal som ordfører.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, baggrunden for at forstå den her debat vel er en konstatering af, at danskerne er det mest arbejdssomme folk i hele verden, vistnok kun overgået af islændingene. Og det betyder selvfølgelig, at familierne sidder tilbage med det velkendte problem, som alle, der har prøvet det, ved opstår her i vinterperioden, at nu bliver børnene forkølede, nu får de influenza. Der forsøger man så at hutle sig igennem med barns første sygedag lidt efter hinanden, og på et tidspunkt kan man ikke få det til at hænge sammen længere, og det er så den situation, som, så vidt jeg hører det, alle Folketingets partier er enige om ikke er acceptabel. Det skal vi gøre noget ved. Så langt, så godt.

Så tror jeg, at man kan nå den fælles erkendelse, at det produktive samfunds forudsætning er, at menneskene befinder sig godt i det, at vi er i stand til at have et samfund, der både er meget produktivt og samtidig er et samfund, hvor familierne får børn – vi er jo på vej mod at blive et gammelsamfund – og derfor er der faktisk meget ræson i at tilrettelægge nogle vilkår, der gør, at det bliver attraktivt i vores samfund at få børn.

Jeg synes måske, debatten bærer lidt præg af, specielt fra nogle partiers side, at man ser hele børnepolitikken enten fra erhvervslivets synspunkt eller fra LO's synspunkt. Det er selvfølgelig en retmæssig del af vurderingerne, men jeg savner nogle, der taler børnenes sag i det her, som kigger på det her med børnepolitiske øjne, også i forhold til nogle af de sådan mere finurlige forslag, der har været, om, hvad man gjorde – noget med at have nogle bedstemødreordninger, hvor ikke bedstemødre, men nogle, man tilkaldte fra kommunen, kom ud og passede ens syge børn og sådan noget. Det har ikke været en del af debatten i dag. Men det synes jeg ikke om. Det ville mine børn f.eks. ikke bryde sig om. Jeg tror, at de vil have en rigtig far og en rigtig mor, specielt når de er syge.

Kl. 16.05

Derfor synes jeg, vores fælles anstrengelse er at finde ud af, hvordan vi så gør det.

Hvis man spørger børn, så er de ikke så meget i tvivl. Det modsætningsfyldte og sjove ved børn er jo, at de fleste af dem er fantastisk glade for deres daginstitution; de er glade, når vi følger dem derhen om morgenen, men de er også meget glade, hvis vi kommer og henter dem tidligt; og når vi nogle gange spørger vores børn, hvad de gerne vil have at vi gør sammen med dem, så siger de: Skal vi ikke bare holde fri i dag? Så skal vi jo nok, som de siger, finde på et eller andet at lave sammen. Og det tror jeg de har ret i.

Så det her er en diskussion om at skabe lidt tid til børn i et samfund, der er fantastisk produktivt.

Der er så fremsat to forskellige forslag. Socialdemokraterne har et forslag, som er et forslag om større fleksibilitet i den ramme, der gælder i dag. Og vores forslag er et forslag om at udvide den nuværende ramme med omsorgsdage på den måde, at hvis man har børn under 3 år, får man op til 6 dage om året, og hvis man har børn over 3 år, får man 3 dage. Det er en enkel model.

Jeg skal til slut kommentere nogle af ordfører-indlæggene. Jeg må sige, at jeg måske bedst forstår regeringen, der siger, at de ikke vil love noget på et tidspunkt, hvor de forhandler. Men jeg synes til gengæld, at vi savner en melding fra regeringen, der hedder, at hvis de forhandlinger ikke fører til noget, så er de villige til at gå hele vejen, også fordi det jo vil lægge det fornødne pres på arbejdsmarkedets parter, når de skal sidde og forhandle. Så har de nemlig to muligheder: Enten finder de selv ud af det her, eller også er der et politisk flertal, der laver det.

Så det, jeg savner, er, at ministeren går op og tager ordet til slut og siger: Vi giver jer nu en chance for selv at lave det her, men lykkes det ikke for jer, så har jeg et flertal i Folketinget, så I kan lige så godt komme i gang, og I kan lige så godt få det her afsluttet, for det bliver til noget alligevel.

Jeg forstår godt, at ministeren eller ordførerne i dag ikke vil sige, at det lige er den model, men den afgørende melding er at sige: Det bliver til noget, vi vil det her, og hvis I ikke selv finder ud af det, så gør vi det. Så tror jeg ministeren har gjort sit arbejde godt, og så er jeg sikker på, at der er lagt et så maksimalt pres på arbejdsmarkedet parter, som der overhovedet kan lægges.

Det, jeg har lidt sværere ved at finde ud af, er, hvad Dansk Folkepartis holdning er i den her sag. Jeg tror, hr. Bøgsted har brug for at studere forslaget om den centrale barselfond endnu en gang, for det forslag drejer sig ikke så meget om længden af barselperioden, det drejer sig om at udligne mellem arbejdspladser, hvor der er rigtig mange kvinder, og hvor barsel derfor tynger specielt meget i forhold til andre typer virksomheder, hvor det ikke tynger så meget. Det er en form for solidaritet, kunne man sige, mellem de enkelte virksomheder.

Ida Jørgensen (RV):

Der er sagt mange gode ord om, at vi skal have familieliv og arbejdsliv til at hænge sammen, og der er sagt mange gode ord, om at vi skal have muligheder for at passe vores børn. Dem kan vi kun tilslutte os fra Det Radikale Venstres side, så jeg vil blot her knytte nogle bemærkninger til de enkelte beslutningsforslag.

B 22 med muligheden for at veksle barseldage til omsorgsdage synes vi er rigtig godt. Vi er alle sammen forskellige. Nogle forældre har brug for at være hjemme et helt år med deres børn. De kan finde på gode ting sammen. Andre forældre synes måske, det er bedre at komme ud

på arbejdsmarkedet lidt tidligere, og vil så gerne have muligheden for at have nogle omsorgsdage med børnene. Det synes vi er et rigtig godt beslutningsforslag, der nu giver familierne mulighed for selv at vælge, hvordan de vil indrette deres liv.

I sidste valgkamp lagde hr. Anders Fogh Rasmussen hårdt ud med, at man skulle have mindst 1 års barselorlov. Han gik ikke og småsnakkede om, at nu skulle vi jo også snakke lidt med arbejdsmarkedets parter, og når vi så havde snakket med dem, kunne vi måske finde ud af, om det her det blev til noget. Nej, han gik ud og sagde: Vi vil have 1 års barselorlov; han lagde hårdt ud. Det gør DA's direktør åbenbart også, og det er muligt, at det er det, der skal til for at få noget gennemført. Det kunne derfor være rart, hvis familieministeren også lagde hårdt ud og sagde: Det her vil vi have gennemført.

Kl. 16.10

Det Radikale Venstre kan godt støtte, at vi laver et ændringsforslag til det her beslutningsforslag, der går ud på, at det først skal gennemføres, efter at det er blevet drøftet med arbejdsmarkedets parter. Men vi synes, det er en lille smule tyndt at stille sig op her og sige, at det her skal drøftes med arbejdsmarkedets parter, når det er et langt mindre indgribende forslag end at udvide barselorloven fra et halvt år til et helt år. Men sådan kan der jo opstå forskellige ting.

Selv om vi synes, det er et rigtig godt forslag, har vi et par småting, som vi lige skal have afklaret. Kan man f.eks. tage omsorgsdagene med sig, når man skifter job, og hvordan skal man ordne det? Men det tror vi at vi kan få klaret under udvalgsarbejdet.

Så kommer jeg til B 27. Det er klart, at det er godt, at man kan tage fri til at passe sine børn. Jeg kan ikke rigtig se af forslaget, om det er med løn. Hvis det er, så skal det jo i givet fald finansieres.

Hvis det er uden løn, så er der jo jurister, der mener, at der er et EU-direktiv, der betyder, at det, at man har fravær til at passe sine børn, det, at man tager fri til at passe sine børn, er et lovligt fravær, og at man derfor ikke kan fyres på grund af det. Men det kan vi jo få afklaret under udvalgsarbejdet, og så kan vi jo tage endeligt stilling efter det.

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at børnefamilierne i dagens Danmark er pressede, og at det er på høje tid, vi får indført omsorgsdage. Det skal ikke

længere være sådan, at forældre er nødt til at lyve sig syge eller sende sløje børn i daginstitution eller skole.

Det er ikke sjovt som forælder at skulle aflevere sit barn, når man godt kan se, at det ikke er helt rask og egentlig havde brug for en dag eller to længere derhjemme, og det er heller ikke sjovt at vide, at man risikerer, at ens eget barn smitter de andre børn, så de andre børn og forældre får problemerne. Det er ikke nogen god situation, vi har i dag.

Hele området omkring børnefamilier og arbejdsmarked halter. Dertil kommer så, at omsorgsdagene har en slagside i forhold til ligestilling, fordi den lavtlønnede kvinde mister mindre ved at tage omsorgsdagene på dagpenge end hendes mand, som typisk er højere lønnet. Der var en undersøgelse fra Ingeniørforeningen for nylig, der slog fast, at barselorloven koster kvinderne dyrt, både med hensyn til løn og pension, og det har vi også set i flere andre undersøgelser.

Derfor er der ingen tvivl om, at ud over at vi har behov for omsorgsdage, så har vi også behov for at få en fond til at finansiere både barsel og omsorgsdage, så vi kan få fuld lønkompensation og kan sikre både nogle bedre vilkår for børnene og sikre ligestillingen.

Der har været en del diskussion i dag om forholdet mellem, hvad der er aftalestof, og hvad der er lovstof. Vi anerkender fuldt ud, at der bliver lavet mange fornuftige aftaler på arbejdsmarkedet. Fagforeningerne har fået tilkæmpet sig mange gode ting, men der er en række områder, hvor det er vigtigt, at vi med lov sikrer nogle rettigheder for alle.

Ferie, barsel, sygdom og omsorgsdage er noget, som alle skal have ret til, uanset hvor de arbejder. Uanset om det er et område, der er overenskomstdækket eller ej, skal man have de rettigheder. Og vi mener, det er på høje tid, at vi udvider det til også at sikre omsorgsdagene.

I forhold til det konkrete forslag fra Socialdemokratiet så synes vi ikke, det er den optimale løsning, at man får mulighed for at veksle barseldage til omsorgsdage. Vi mener, man faktisk har brug for begge dele, og vi kunne godt være lidt nervøse for, at man ved at lave den her ombytningsmulighed giver en mulighed for, at arbejdsgiverne kunne presse forældrene til at komme hurtigt tilbage på arbejde og så vælge at tage nogle omsorgsdage senere i stedet for at tage en længere barselorlov.

For børnefamilierne vil det også være svært at finde ud af, hvad ens barn egentlig har bedst af. Er det, at man holder en lang barsel, eller at man gemmer nogle omsorgsdage, som man kan tage senere? Typisk vil man jo ikke i de første måneder af barnets liv vide, hvor sygt det her barn vil være, hvor mange dage man egentlig har brug for senere.

Der kan jo også være nogle børn, som har et meget stort behov for, at forældrene har en lang barselperiode, mens de er helt små, men hvor der måske også er brug for mange omsorgsdage senere. Hvad gør vi for at hjælpe de børnefamilier, for de kan jo ikke konvertere? Derfor synes vi ikke, forslaget er optimalt, selv om det selvfølgelig er en forbedring i forhold til forholdene i dag.

Så kan man også diskutere, hvorfor det lige skal være 10 omsorgsdage om året, og om man så kan holde dem én ad gangen, og hvordan det skal fordeles.

Kl. 16.15

Med hensyn til SF's forslag er den store forbedring i forhold til Socialdemokraternes forslag, at her får man omsorgsdage ud over barslen. Men så kan man igen spørge: Hvorfor er det kun 6 omsorgsdage? Hvorfor er det lige 3 år, der er grænsen? Også børn, der er over 3 år, kan have sygedage, hvor man har brug for at være hjemme, og det kan godt være mere end 3 dage. Så der er nogle forskellige problemer i forhold til det.

Man kan jo undre sig lidt over, at voksne i teorien kan have lige så mange sygedage, det skal være, så længe man ikke kommer over de 120 sygedage – sådan er det i de flestes ansættelsesvilkår – men børn må altså begrænse deres sygdom. Ofte er det jo omvendt, at børn tit er en del mere syge end deres forældre.

Men man kan sige, at helt grundlæggende ville det allerbedste jo være, hvis vi så på, hvordan vi fordeler arbejdet bedre. I en situation, hvor vi har så mange, der er holdt uden for arbejdsmarkedet, kunne det være mere fornuftigt at give nogle langt bedre muligheder for omsorgsdage, for orlov, for at gå ned i tid osv. og så fordele de penge, vi i dag bruger på dagpenge, kontanthjælp, aktivering, administration osv., på i stedet at give muligheden for, at bl.a. børnefamilierne får nogle bedre vilkår.

Samtidig kunne vi så også ansætte nogle flere i daginstitutioner og skoler og dermed også sørge for en bedre rengøring osv., så børnene ikke var så tit syge.

Så der er mange andre muligheder ud over muligheden for omsorgsdage, som vi synes man skal gå ind og kigge på, for at forbedre vilkårene for børnefamilierne, også i forhold til børns sygdom.

Så håber vi, at vi snart får et valg og et andet flertal, så vi kan få gennemført omsorgsdagene.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det er børnene, det gælder, det er der jo ingen der kan være i tvivl om, når vi nu behandler de her to beslutningsforslag.

Men man kunne jo også stille spørgsmålet: Er det så for børnenes skyld, eller er det for arbejdsmarkedets skyld? Og så er svaret ja. Jeg tror nemlig ikke, at det er noget enten eller, for enhver vil vide, at en familie, der trives – uanset om der er børn eller ej – også er en ressource på arbejdsmarkedet, og derfor er det godt, at der igen bliver sat fokus på det her område, selv om det jo ikke er så længe siden, vi behandlede de her to forslag sidst.

Men jeg regner også med, at det fra forslagsstillernes side er udtryk for, at der sker for lidt, og at det går for langsomt, og det er jeg i og for sig helt enig i.

Når det gælder forslaget fra Socialdemokraterne, har jeg selvfølgelig søgt tilbage i annalerne, det vil enhver seriøs folketingspolitiker gøre, for at se, hvad vi nu sagde sidst – ikke fordi jeg vil til at gentage den tale, det ville jo være fuldstændig tåbeligt, for den kan man sandsynligvis huske.

Til Socialdemokraterne vil jeg sige, at det er godt med fokus, men vi er bare af den opfattelse, at det er godt, men ikke godt nok.

Det her er at gøre det endnu mere fleksibelt med hensyn til barseloven. Det kan der selvfølgelig være gode grunde til, men vi Kristendemokrater vil altså hellere have en barselorlov plus end sådan en barselorlov-status quo.

Det er også dér, SF's forslag kommer ind og sådan set er et ganske udmærket supplement. Syge børn har brug for forældre, og det turde da være en ret, ikke for forældrene til at kunne blive hjemme ved deres syge børn, men en ret, som børnene havde til at have deres forældre hos sig. Det er, som om vi i nogle gange vender fokus. Det her er altså en ret, vi vil give børnene til at have forældrene hos sig, og så må vi skabe nogle rammer, der gør, at forældrene rent faktisk også kan være nærværende.

Til spørgsmålet, som har været fremme de seneste dage, om, hvorvidt vi skal blande os i for-

hold til arbejdsmarkedet, både den ene og den anden side af arbejdsmarkedet, vil jeg sige, at selvfølgelig skal vi blande os. Hvis ikke vi blander os, hvem tænker så på børnene og på børnenes ve og vel? Og det er vel det, det i bund og grund går ud på, når nu det kommer til stykket.

Så forslaget fra SF vil vi give vores støtte.

Formanden:

Tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen. Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne på B 27.

Kl. 16.20

Villy Søvnald (SF):

Tak for en, synes jeg, god debat om omsorg.

Vi er jo et fortravlet samfund, et meget fortravlet samfund, og derfor tror jeg, det er vigtigt nogle gange at standse op og se det her med børnepolitiske øjne. Jeg synes på den måde, at det har været opløftende, at stort set alle Folketingets partier erkender, at vi har et problem, at det ikke er nogen gunstig situation at placere børnefamilierne, specielt småbørnsfamilierne, i den situation, at når nu vinteren kommer og antallet af influenzadage kommer, så har vi ikke nogen gode svar på, hvad vi gør. Der er nogle, der har sagt: Jamen det klares med den eksisterende fleksibilitet i den nuværende barselorlov. Jeg tror bare ikke, at forældrene tænker sådan.

Jeg tror, at forældrene, når de som nye forældre skal tage stilling til barselorloven, tænker: Vi tager den lange periode af hensyn til vores barn. Og man ved jo ikke, hvis man ikke har prøvet det, hvordan de der februar dage er, hvor de alle tre eller alle fire, eller hvor mange det nu er, er syge på én gang, og derfor tror jeg ikke, at man tænker på den måde, når man tilrettelægger. Derfor tror jeg, at der er brug for langt større fleksibilitet, og det er så det, vi søger at åbne op for.

Jeg er spændt på familieministerens svar, om hun i dag vil sige helt entydigt, at der er to varianter. Den ene er, at arbejdsmarkedets parter sætter sig sammen og finder ud af det. Gør de det, er det fint; hvis de finder ud af noget, der er godt, så er det klaret, men gør de ikke det, kan de være helt sikre på, at så er der et folketingsflertal, der går ind og gør det arbejde, de så ikke selv kunne finde ud af. Det tror jeg ville være en stærkt motiverede kraft, når de sidder rundt om bordet, til at finde en løsning, fordi de formentlig hellere selv vil finde løsningen – både fordi de er sikre på, at de så får den, som de gerne vil

have, og også, fordi der vel altid er en vis stolthed ved selv at kunne indgå en aftale.

Så der vil jeg godt spørge familieministerens, om hun vil give et klart signal nu; hun vil ikke præsentere en konkret model i dag, vil ikke forholde sig til en konkret model, og det kan jeg for så vidt godt forstå, men jeg vil spørge, om hun til gengæld vil sige helt entydigt, at der bliver forlængelse af omsorgsdagene: Enten gør I det selv, eller også gør jeg det, sammen med det flertal, der nu kan skabes i Folketingssalen. Det er det ene, jeg godt vil sige.

Det andet, jeg godt vil sige som afslutning, er, at jeg synes, at der har været den misforståelse, at forældre er i stand til ved starten af et barselorløb at overveje, om de har brug for at reservere tid til sygdom, der kommer senere. Sådan tror jeg ikke at musikken spiller i virkelighedens verden.

Jeg tror, man bliver overrasket, når man har børn, over, hvor tit sygdommene kommer, og hvor fanget man er i situationen, når begge parter er ude på arbejdsmarkedet; hvor fanget to forældre – og endnu mere, hvis der kun er én forælder – er i et samfund, der nu engang ser ud, som vores samfund gør på godt og ondt.

Derfor synes jeg også, der er en afgørende forskel på at have en ret og så at have den ordning, der er i den nuværende barselorlov, hvor man skal aftale sig frem til det, for det betyder, at en arbejdsgiver kan sige nej.

Vi har lige lovgivet om pasning af en nærtstående døende – det er godt nok noget helt andet – men der var situationen jo også, at der var en aftalemulighed, men der var nogle, der sagde nej. Derfor sagde Folketinget: Det vil vi ikke have at nogen kan sige nej til, i den situation vil vi have, at man har et egentligt retskrav.

Jeg synes også, det er den store forskel på aftale og ret her. Det afgørende i SF's forslag er jo, at vi udstyrer forældrene med en ret til omsorgsdagene; det er altså ikke længere noget aftaleforhold. Hvis det kan aftales, skal det selvfølgelig forsøges, og så er det fint, men det er klart, at forskellen her er, at hvis det så ikke kan aftales, er man udstyret med en egentlig ret.

Jeg skal bare sige, at det her mest var sagt til Venstres ordfører, men også til Dansk Folkeparti, altså forskellen på aftale og ret.

Jeg er stadig væk lidt uforstående over for, at Dansk Folkeparti er så tilbageholdende med sin støtte til det. På den ene side siger man, at det er et sympatisk forslag, at det er en god idé osv., men jeg synes, at man havde meget travlt med

at finde hår i suppen, uden at komme med noget, der løste op for situationen.

Hvis man ikke mener, at vi andre har været originale i vores forslag – og det kan jo sagtens være – og hvis man i øvrigt synes, at det er sympatisk at forfølge tanken, så savner jeg lidt tankevirksomhed fra Dansk Folkeparti om, hvordan man så kommer videre.

Kl. 16.25

Jeg synes, det er for let bare at tilbagevise det og sige, at det, vi andre foreslår, er man ikke med på, og at man i øvrigt synes, at problemstillingen er rigtig, men man har ikke selv noget at bidrage med. Der savner jeg måske, at man er lidt mere konstruktiv.

Til Socialdemokraternes forslag vil jeg sige, at vi selvfølgelig synes, at vores er bedst. Det er jeg sikker på at Socialdemokraterne også synes at deres er. Det er jo derfor, vi har fremsat to forskellige forslag. Og det er klart, at når vi synes, vores er bedst, er det, fordi vi er lidt bekymrede over at foretage alt for meget indgreb på den eksisterende barselret ved at bytte for meget rundt, hvis man gør det i for stort omfang. Og vi synes, at det, vi gør, er at lægge til oven på ordningen, fordi vi synes, der er brug for mere tid.

Så skal jeg bare til slut sige tak til støtten fra Kristendemokraterne, Enhedslisten, Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, tak for en god debat.

Og så bare til sidst for at være sikker på, at det bliver husket: Nu er det familieministeren, der sidder med bolden.

Vi har sagt i dag, synes jeg, hvem vennerne er, der vil slå ring om ministeren, hvis der er nogen, der forsøger at angribe med hårde ord og med afvisninger. Og jeg håber, at ministeren er klar over, at det er her, hjælpen kan findes. Jeg håber også, at ministeren er klar over, at hvis arbejdsmarkedets parter ikke kommer med noget, så vil ministeren få det meget slemt, hvis hun bøjer af og siger, at når arbejdsmarkedets parter og Dansk Arbejdsgiverforening siger nej, så kan vi

ikke noget som regering. I så fald bliver vennerne, der i dag har slået ring om ministeren, meget skuffede – det vil jeg godt sige på egne vegne i hvert fald – og så vil vi anklage ministeren for kun at sige noget, men ikke gøre noget. Og det er klart, at den situation ikke ville være rar – at skulle ud og anklage nogen for sådan noget.

Så jeg håber, at ministeren meget klart vil tilkendegive her ved slutningen af debatten, at enten gør arbejdsmarkedets parter det her selv, eller også gør ministeren det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 30. november 2004 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.28